

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag angående
ändring av 8 och 45 §§ landskapslagen om kommunal-
skatt för näringsverksamhet.

Banklagstiftningen har reformerats i syfte att bland annat stärka bankernas soliditet genom att höja kravet på soliditet till en nivå som står i överensstämmelse med internationella rekommendationer. Reformen utmynnade i nya lagar för affärs-, spar- och andelsbanker (FFS 1269-1271/90).

Soliditeten kan bankerna stärka genom den rätt de har givits att överföra ett belopp från kreditförlustreserveringarna till reservfonden. Beloppet får utgöra högst 90 % av det sammanlagda beloppet av kreditförlustreserveringen för den räkenskapsperiod som upphörde omedelbart innan banklagarna trädde i kraft den 1 januari 1991 och tidigare gjorda kreditförlustreserveringar.

Enligt 45 § 2 mom. landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69), nedan kallad näringskattelagen, får bank ha kreditförlustreserveringar om sammanlagt fem procent av bankens fordringar. Varje år får dock högst 0,6 procent av bankens fordringar reserveras. Om större reserveringar görs än de tillåtna utgör mellanskillnaden intäkt.

Den rätt bankerna givits att från kreditförlustreserveringarna överföra belopp till reservfonden ger dem möjlighet att minska kreditförlustreserveringen. Om inte stadgandet i 45 § 2 mom. kompletteras med en begränsning, som föranleds av nämnda rätt för bankerna, kan det leda till skattefrihet för bankerna genom att kreditförlustreserveringen kan höjas motsvarande det belopp som överförs till reservfonden utan att den övre gränsen på 0,6 respektive fem procent överskrids.

Landskapsstyrelsen föreslår att 45 § 2 mom. justeras så att det belopp som har överförts till reservfonden begränsar de oupplösta kreditförlustreserveringarnas högsta belopp. Dessutom föreslås att ordalydelsen i paragrafens 3 mom. ändras i förtydligande syfte.

Utländska kreditinrättningar har givits möjlighet att inrätta filialkontor i Finland. För att beskattningen av den verksamhet som utländska kreditinrättningar bedriver i Finland i form av filialkontor skall likna beskattningen av inhemska bankers verksamhet har skattelagstiftningen ändrats i riket. Kommunalskattelagstiftningen har därigenom även ändrats i landskapet till den del rikslagstiftning tillämpas och ett uttryckligt stadgande om automatisk ändring

finns såsom i 1 § 2 mom. kommunalskattelagen för landskapet Åland (70/88).

Landskapsstyrelsen är av den uppfattningen att utländska kreditinrättningsars filialkontor i landskapet till alla delar bör jämföras med inhemska banker i kommunalskattelagstiftningen också i näringskattelagen. Landskapsstyrelsen föreslår att 8 § 11 punkten kompletteras så, att även de lagstadgade överföringar som utländska kreditinrättningsars filialkontor i landskapet gör till sina säkerhetsfonder blir avdragbara utgifter.

Liknande ändringar har gjorts i de bestämmelser som gäller vid statsbeskattningen (FFS 1281/90 och 1289/90).

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av 8 och 45 §§ landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet

-----

I enlighet med landstingets beslut ändras 8 § 11 punkten och 45 § 2 och 3 mom. landskapslagen den 25 juli 1969 om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69), av dessa lagrum 8 § 11 punkten sådan den lyder i landskapslagen den 12 mars 1987 (6/87) samt 45 § 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 30 mars 1989 (25/89), som följer:

8 §

I 7 § avsedda avdragbara utgifter är bland andra:

-----

11) de lagstadgade överföringar som depositionsbanker och utländska kreditinrättningsars filialkontor i landskapet gör till säkerhetsfonder;

-----

45 §

Penninginrättning samt försäkrings- och pensionsanstalt får avdra en under skatteåret gjord kreditförlustreservering om högst 0,6 procent av summan av inrättningens eller anstaltens fordringar vid skatteårets utgång, dock så att inrättningens eller anstaltens under skatteåret eller tidigare gjorda men ännu inte upplösta kreditförlustreserveringar får uppgå till

högst fem procent av summan av fordringarna vid skatteårets utgång. Om en penninginrättning med stöd av affärsbankslagen (FFS 1269/90), sparbankslagen (FFS 1270/90) eller andelsbankslagen (FFS 1271/90) har överfört kreditförlustreserveringar till reservfonden, får de under skatteåret eller tidigare gjorda men ännu inte upplösta kreditförlustreserveringarna uppgå högst till ovan angivna belopp, minskat med överföringen till reservfonden. På försäkringsanstalts försäkringspremiefordringar skall 1 mom. tillämpas.

Den del av kreditförlustreserveringarna som överstiger det högsta beloppet av de avdragbara kreditförlustreserveringarna som avses i denna paragraf skall beaktas som intäkt under det skatteår under vilket det högsta beloppet har överskridits.

Bestämmelserna i 8 § 11 punkten denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för år 1991 och bestämmelserna i 45 § 2 och 3 mom. denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för år 1990.

De kreditförlustreserveringar som har överförts till reservfonden med stöd av affärsbankslagen, sparbankslagen eller andelsbankslagen beaktas inte som skattepliktig inkomst till den del överföringens belopp inte överstiger 90 procent av de vid beskattningen för år 1990 avdragbara kreditförlustreserveringarnas sammanlagda belopp.

Mariehamn den 3 september 1991.

V i c e l a n t r å d

May Flodin

Lagberedningssekreterare

Tomas Lundberg